Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 20 CT. VOOR ABONNE'S 15 CENT
№ 40
3 OCTOBER 1953

HIER SPREEKT DONALD DUCK

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

ALS lezers en lezeressen van „Donald Duck" zijn jullie natuurlijk allemaal echte dierenvrienden. Elke week volgen jullie de avonturen van eenden, muizen, wolfjes, torren, honden en ganzen. Daarom mogen juist jullie er wel eens goed aan denken, dat op 4 October de Dierendag wordt gevierd.

Ik vind het fijn, dat deze dag bestaat. De mensen worden er dan nog eens heel in het bijzonder aan herinnerd, dat zij goed moeten zijn voor de beesten. Zie je, dat wordt nog wel eens vergeten. Soms verwaarloost men een dier of kweit het zelfs, en zegt dan: „Och, het is maar een beest". Wie zo spreekt denkt er niet bij na, dat dieren evengoed gevoel hebben als mensen.

Soms kun je de dieren helpen door hen te beschermen als zij geplaagd of mishandeld worden. Als je ziet dat dit gebeurt, moet je nooit blijven toekijken. Kom er dan maar gerust voor uit, dat je het er niet mee eens bent dat anderen slecht zijn voor dieren. Meestal zal er dan wel naar je geluisterd worden en zal men ophouden met de dierenkwelling.

Als het toch niet helpt en als je niet sterk genoeg bent om anderen tegen te houden, waarschuw dan gerust oudere mensen. Loop naar je ouders of naar je onderwijzers of onderwijzeressen. Ga desnoods naar de politie. Je zult zien, dat je het dan altijd wint. Je hoeft niet te denken dat dit klikken is. Neen, het is een flinke daad en je weet wel: voor een flinke daad is altijd plaats!

DONALD

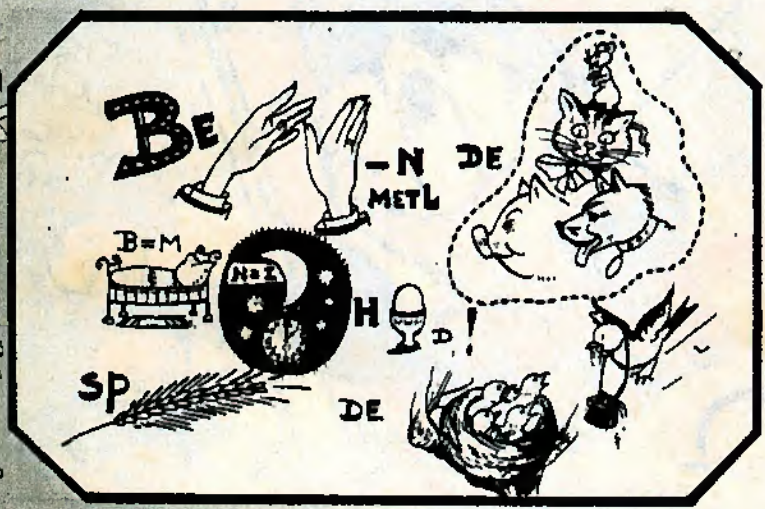

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

Ja hoor, de wekelijkse prijsvraag is terug van vacantie! Heerlijk bruin en goed uitgerust kwam hij gisteren weer opdagen! Natuurlijk vol grote plannen, en geloof maar: ze worden uitgevoerd ook! Om te beginnen heeft hij een mooie rebus bedacht die in verband staat met Dierendag op 4 October! Als je de rebus oplost, zul je een spreuk vinden, die je je hele leven niet meer moet vergeten! De oplossing schrijf je op een briefkaart, die je stuurt aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de adreszijde moet staan: Prijsvraag nummer 40. Zorg, dat je oplossing vóór 8 October in Amsterdam is! Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel. Kodak zes - 20 Brownie. Model B. winkelwaarde f 28.-: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, merk Oemia, winkelwaarde f 16.50; derde tot en met tiende prijs: een fraai vulpotlood.

EVEN NADENKEN

Hier volgen drie vragen die je moet proberen te beantwoorden zonder eerst op een andere bladzijde de antwoorden te zoeken! 1. Wat is sarcasme? 2. Wanneer was de slag bij Nieuwpoort? 3. Wat betekent vitaliteit?

OOM DONALDS *BRIEVENBUS*

Zondag 4 October is een belangrijke dag voor alle dierenvrienden! Want op 4 October worden de dieren voor één dag heel erg verwend! Iedereen wil zijn beste beentje voorzetten wat dat betreft! Ik zet mijn beste beentje voor wat mijn vriendjes en vriendinnetjes betreft — ik stuur ze allemaal een antwoord op hun brieven! Die blijven steeds maar komen aan het bekende adres: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe staat: Oom Donalds Brievenbus. Hier volgen een paar antwoorden, de andere brieven werden persoonlijk beantwoord!

MARIJKE VERMEULEN, BEVERWIJK: Ik ben blij voor jou, dat je het zo prettig vindt op de Mulo! En wat leuk voor je dat je er een nieuw vriendinnetje hebt gevonden!

BEN ADRIAANSEN, DOETINCHEM: „Sen" achter een naam betekent „zoon". Zoals de naam Jansen (zoon van Jan), Pietersen (zoon van Pieter). Leuk, hè?

ANNEKE ZWART, ALKMAAR: Iedereen verliest wel eens wat en daarom moet je er niet zo erg verdrietig over zijn, dat Pauitje jouw kleurpotloden heeft verloren. Ik wed, dat hij het net zo erg vindt als jij! Wees er maar niet kwaad om.

ELS KIKKE, AMSTERDAM: Ik kan me best voorstellen dat er zoveel mensen in Engeland aan je vroegen of je wist wanneer de Slag bij Hastings was! Die is daar net zo bekend als bij ons de Slag bij Nieuwpoort — 1600! Die bij Hastings was in 1066 en dat kan iedere Engelsman je vertellen!

JOHAN v. NOPPEN, ENSCHEDE: Ja natuurlijk, Jan, het is vervelend voor ja dat je bij allemaal jongere kinderen in de klas zit! Maar doe maar goed je best, dan ga je dit jaar zeker over! Trouwens, iedereen weet toch, dat je door je ziekte bent blijven zitten?

HANNIE BERGMAN, VOORSCHOTEN: Vind je die oude verhalen zoals „Eickeriyc" en „Karel ende Elegast" ook zo mooi? Ja, die abele spelen zijn de moeite waard om te lezen! Ik heb er altijd van genoten!

LOUIS TERSTEEGH, VENLO: De Amsterdammers zijn vooral bekend om hun gevoel voor humor en om hun gezelligheid. Een goeie Amsterdammer is ook erg vrijgeefs en hij heeft graag gasten in zijn huis. Al met al, 't is een best volk en kom er maar gauw eens kennis mee maken!

LENIE VAN DER WAALS, ARNHEM: Je zult die prachtige vacantie in Zuid-Frankrijk vast niet gauw vergeten, meiske! Ga je al die mooie foto's in een plakboek bergen? Dan kun je er ook een verslag van de reis bijschrijven!

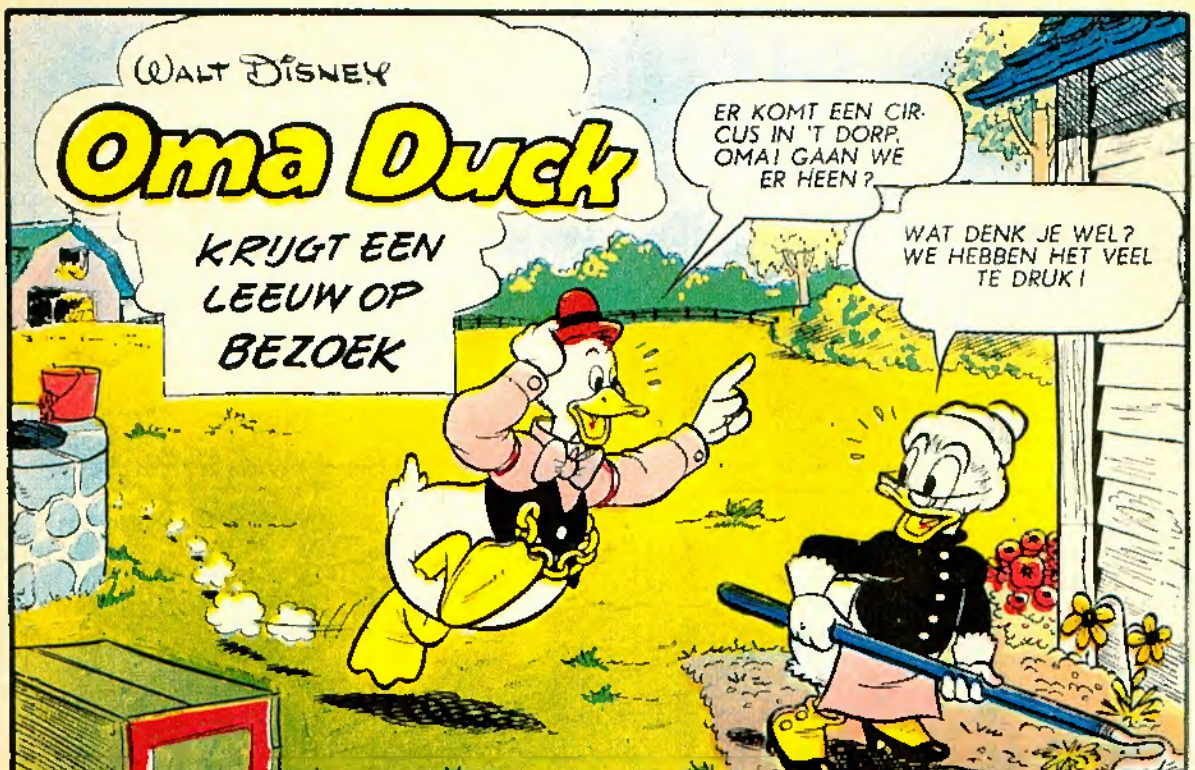

Vervolg blz. 6

De kleine BOZE WOLF

door Walt Disney

Vervolg blz. 8

Vervolg v. blz. 3

Vervolg blz. 10

Vervolg v. blz. 5

Vervolg blz. 16

Vervolg v. blz. 7

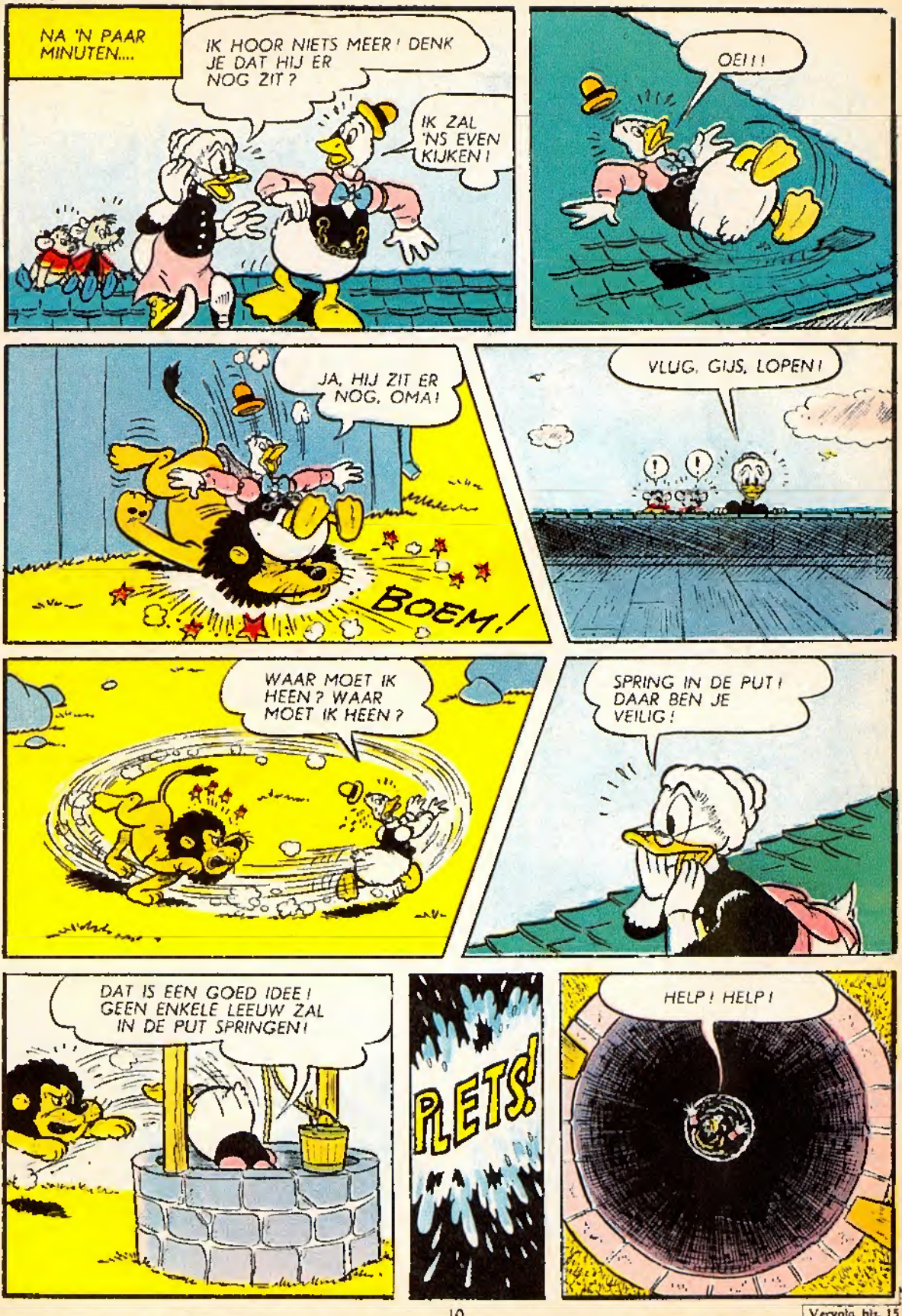

Vervolg blz. 15

DITJES EN DATJES VAN DONALD DUCK

GROTE SPORTFIGUREN
FRANS VAN TUYL

Enige maanden geleden beleefde Frans van Tuyl een der mooiste ogenblikken van zijn leven. In het grote sportpark „De Vliert" in Den Bosch kreeg hij een enorme lauwerkrans om de schouders gelegd door burgemeester Kolfschoten van Eindhoven. Deze krans was de beloning voor de aanvoerder van de vereniging „Eindhoven", die zijn club na een beslissingswedstrijd tegen P.S.V. tot het kampioenschap had geleid. In de 10 jaar, dat Frans in het hoofdelftal van Eindhoven speelde — waarvan 7 jaar als aanvoerder — was het de eerste keer, dat zijn club de titel behaalde. Voor de vereniging was het de derde Zuidelijke titel in haar 44-jarig bestaan. Frans van Tuyl was pas 8 jaar, toen hij zich reeds als lid aanmeldde van de kleine club R.P.C. uit Eindhoven. Daar bleef hij spelen, totdat hij de schooljaren achter de rug had. Met zijn 15e jaar werd hij lid van „Eindhoven". Dat was niet zo toevallig, want zijn vader was vroeger een der beste spelers en aanvoerder van deze grote club geweest. Na vader Van Tuyl kwam oom Wim in het eerste elftal van de blauw-witten. Die speelde 13 jaar lang in het eerste en werd later bovendien nog trainer van de ploeg. Frans van Tuyl zette de traditie dus op waardige wijze voort. Frans heeft nu voor zijn club al meer dan 400 wedstrijden gespeeld. Alle spelers van de huidige ploeg heeft hij van de lagere elftallen in het eerste zien komen. Ook zijn achterneven, Frans en Jo Tebak, waarvan de eerste — zoals jullie al weten — tot het Nederlands elftal is doorgedrongen, heeft hij steeds onder zijn „hoede" gehad. Lambert van Tuyl, de rechtsback van Eindhoven, is echter geen broer van hem, zoals vele jongens menen. Zij zijn zelfs geen familie van elkaar. Frans van Tuyl, die werkzaam is op de gemeentebedrijven, heeft al verschillende keren in vertegenwoordigende Zuidelijke elftallen gespeeld. Voor het Oranje-team is hij nog nooit uitgenodigd, maar al vele jaren vormt hij een bedreiging voor de nationale spil Rienus Terlouw. Naast het voetbalspel heeft Frans een grote liefhebberij: Hij is dol op zijn guitaar. Op dit instrument heeft hij het clublied van Eindhoven al ontelbare keren gespeeld, tot groot plezier van zijn clubgenoten, die het lied dan altijd uit volle borst meezongen.

DRIE MOEILIJKE VRAGEN
(ANTWOORDEN)

1. Sarcasme is lelijke, bijtende spot.
2. Slag bij Nieuwpoort in 1600!
3. Vitaliteit is levenskracht.

EEN DEFTIGE HOND

'k Liep keurig netjes op de straat,
Toen zag ik plots'ling Jos,
De hond van tegenover ons,
Een hond? 't Lijkt meer een vos!

Ze zei verwaand, zeg stel je veur,
Dat ik een straathond was,
Een straathond! Strááthond!, hoor je 't goed?
Een vuilnisbakkenras!

Die hond van tegenover ons,
Ik kijk haar niet meer aan....
Ha, wacht, ik zie een vuilnisbak,
Daar ginder open slaan.

Ik weet hoe 't hoort, ik klap hem dicht,
Ach, voor het zelfde geld,
Kan 'k even snuffelen, waar of niet?
(Als je 't niet aan Jos vertelt).

Wat bof ik zeg, een reuze klul!
Ligt boven op het vull,
Ik pak hem fijn en stop hem weg,
Ik graaf een diepe kull.

Nu klap ik heus de deksel dicht,
Ik ben een hond van stand,
Geen vuilnisbakkenras, o, neen!!!
Dát 's Jos van de overkant....

EEN EEKHOORN ALS KRUISSTEEKPATROON

Voor de handwerkliefhebsters hebben wij deze keer een aardig kruissteekpatroontje in de vorm van een eekhoorntje. Dit patroon kun je voor allerlei doeleinden gebruiken. Je kunt er b.v. een leuk speldenkussen van maken, en het staat ook heel mooi, als je het op een donker jumpertje borduurt.

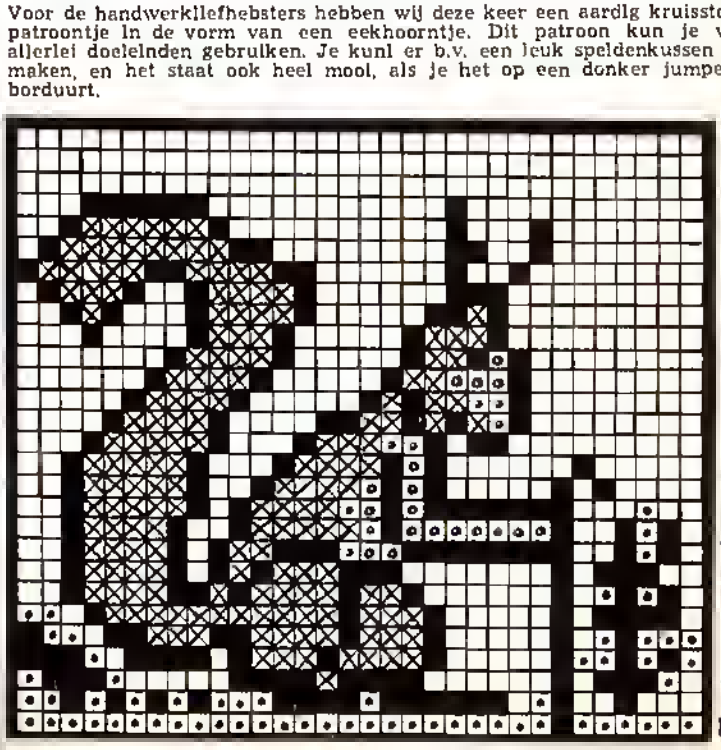

DAT WAS toch wel het verschrikkelijkste, wat die arme Jim overkomen kon! Na die afmattende tocht door het woud op zoek naar het fort, viel hij zomaar in de armen van die gehate John Silver. Wie hij in het fort verwacht had, zeker de eenbenige kok niet. Het was dus heus geen wonder, dat Jim, na zoveel tegenslag de ogen sloot en het bewustzijn verloor.

„Kijk, kijk," herhaalde John Silver, „daar hebben we Jim. Zo-maar uit zich zelf in het hol van de leeuw gekropen. Maar de jongen schijnt er beroerd aan toe te zijn!" Er kwam een medelijdende trek over het gelaat van de ruwe zeeman. Hij boog zich over de jongen heen, om de wonde aan de arm te bekijken. Maar terwijl hij de kleren losscheurde, werd zijn oog plotseling getroffen door een kaart. Meteen kwam er een felle schittering in die sluwe ogen. De wonde was vergeten; alleen die kaart was van belang. John stopte hem in zijn zak.

„Piraten! Piraten!" klonk opeens de schorre stem van de papegaai door de ruimte. Het was John Silver of die uitroep alleen voor hem bestemd was. Hij trachtte de papegaai het stilzwijgen op te leggen. Het beest bleef echter doorschreeuwen, zodat weldra iedereen in de kamer wakker was.

„Ze moesten dat ellendige beest de nek omdraaien!" bromde Merry. Zo gauw hij zich even had opgericht, ontdekte hij de slapende jongen. „Wel heb ik van mijn leven, daar hebben we Jim. Daar heb ik nog een appeltje mee te schillen."

„Je laat die jongen met rust!" snauwde John. „Hij is zwaar gewond." — „Des te beter!" genoot Merry. „Dat bespaart mij de moeite een eind aan zijn leven te maken."

„Ik zou mijn grote mond maar eens houden!" gebood John. „En haal een emmer water voor me. Ik ben nog steeds de kapitein, nietwaar."

„Nog wel!" moest Merry toegeven. „Maar als jij zo'n bootsjongen als die Jim beschermt, dan ben je eigenlijk niet waard onze kapiteln te zijn. Nietwaar, jongens!" Een gemompel van instemming klonk van verschillende kanten.

John voelde, dat er onheil boven zijn hoofd hing. Toch kon hij dit keer Jim niet prijsgeven. Hij waste de wonde uit en deed er een verband om. Erg veel was het niet, wat hij kon doen. Maar voor John Silver was het in dit geval al heel wat. Want Merry, de onruststoker, wist deze gelegenheid uit te buiten. Niet alleen hij, ook de anderen kwamen in opstand tegen John.

„Kom mee!" zei Merry, „dan gaan we buiten beraadslagen, wat we doen zullen."

Zo gauw de mannen de kamer uit waren, haastte John zich naar de uitkijktoren. Hij wist, dat Jim de hulp van dokter Livesey nodig had. John opende het luik en stak zijn hoofd naar buiten. Links beneden stonden de mannen om Merry heen. Rechts strekte zich in de verte de zee uit. Plots bleven Johns ogen rusten op een bepaald punt.

Daar, vlak bij de kust, lag, in een veilige baai, de Hispanla. Van de hoogste mast waaide de Engelse vlag. Daar begreep John niets van. Maar hij had geen tijd, daar verdere aandacht aan te besteden. Dokter Livesey moest hij hebben. Hij zwaaide met een witte lap heen en weer en riep: „Dokter Livesey! Dokter Livesey! Jim Hawkes is hier! Hij heeft uw hulp dringend nodig."

Zo vlug hij kon daalde John de ladder weer af, om nog voor de andere mannen bij Jim te zijn. Hij vertrouwde Merry niet.

Jim sloeg juist de ogen op, toen John de kamer weer binnen gestrompeld kwam.

„Wat doe jij hier?" riep Jim. „Waar zijn kapiteln Smollet, de dokter en de Jonker?"

„Allemaal verdwenen, Jim. Toen wij vannacht hier kwamen, vonden we het fort verlaten! Nou makkelijker kon het al niet, hè. Maar stil, daar komen de anderen aan...."

De blikken van de binnenkomenden voorspelden niet veel goeds. Merry ging voorop. Er klonk iets zegevierends in zijn stem, toen hij zei: „We hebben beslist John. Asjeblieft!"

Meteen wierp hij John een papiertje toe. Deze ving het op en lachte schor: „De zwarte stip, natuurlijk. Dank je wel George Merry. Je zult je zin hebben."

Op dit ogenblik klonk de verlossende roep van de dokter.

„Daar is dokter Livesey!" lachte John Silver. „Jullie zwarte stip laat me voorlopig koud. Ik

NEILAND

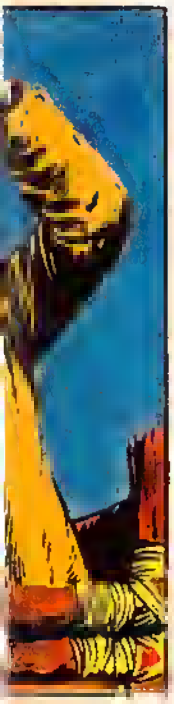

ga niet weg, voor we de kaart van kapitein Flint in handen hebben. En die ga ik nu zien te krijgen."
De mannen verstomden. De kaart van het Schatteneiland. Ja, die moesten ze hebben. John had gelijk. Maar Merry brulde: „Wat kan ons die kaart schelen."
Buiten klonk opnieuw de stem van de dokter: „John Silver! Wat wil je?"
De geroepene deed net, of hij zich van de anderen niets meer aantrok. Hij hinkte naar de deur en riep: „Beste dokter Livesey, wilt u even hier komen, om Jim Hawkes te onderzoeken. Hij is gewond!"
„Breng hem maar naar buiten!" riep de dokter terug.
„Ook al goed!" bromde John. Hij wendde zich tot Jim en zei: „Ik zal je naar de dokter brengen. Beloof je me, niet weg te lopen?" Jim beloofde het.
„Kom mee dan," gebood John. En tot zijn mannen: „Kijken jullie goed uit naar alle kanten, terwijl ik onderhandel?"
„Of we uit zullen kijken!" spotte Merry. „En we zullen vooral goed letten op een man, die met één been toch kans ziet in twee kampen te staan."
John begreep, dat Merry hem verdacht, de zijde van de dokter en zijn vrienden gekozen te hebben. Hij gaf geen antwoord. Maar Merry riep hem nog achterna: „Zorg, dat je met de jongen en de kaart terugkomt."
Terwijl John Silver met Jim naar de palissade liepen, waar de dokter stond, wist de eenbenige, dat de geweren van zijn mannen op hem gericht waren. Zo gauw de dokter Jim zag, sprong hij naar voren.
„Arme Jim!" riep hij uit. „Wat hebben ze met je gedaan?"
„Ik heb hem beschermd zoveel ik kon!" sprak John. De dokter lette niet op hem. Hij had Jim op de grond neergevleid en bekeek de arm.
„Je zult je even heel flink moeten houden, Jim!" sprak de dokter vriendelijk. „Dan ben je weer gauw beter!"
En Jim hield zich flink, ondanks de hevige pijnen, die hij te doorstaan had, toen de dokter het ontstane gezwel in de arm opensneed en later brandewijn in de wond goot, om die schoon te branden. Jim gaf geen kik. John kreeg zelfs met de dappere jongen te doen en mompelde: „Ik zou liever mijn gezonde been willen verliezen, dan Jim nog enig kwaad te doen!"
„Dat is mooi gesproken John Silver!" zei de dokter onder de behandeling door. „Als ik je goed begrijp, sta je dus weer aan onze zijde."
„Wat zal ik u zeggen dokter. Toen ik zo juist de Engelse vlag weer aan de mast van de Hispaniola zag wapperen, wist ik, dat er slimmere mannen zijn dan ik . . ."
De dokter begreep niet veel van dit antwoord. Hij keek Jim eens aan. Die knipte even met zijn ogen, alsof hij zeggen wilde: laat hem maar praten, het is goed zo!
„En bovendien!" ging John verder," wie

zou niet houden van zo'n jongen als Jim. Ik heb altijd wel gezegd, dat er iets bijzonders in deze knaap stak!"
Jim kon bij zoveel vals gepraat zijn ongeduld niet langer bedwingen. Hij moest zijn hart eindelijk eens luchten. Hij haalde even heel diep en riep toen:
„Je meent niks van al dat gepraat, John Silver. Je bent een huichelaar. Het is je alleen maar om de kaart van het Schatteneiland te doen." Jim had er niet het minste idee van, dat hij die zelf allang kwijt was. Daarom verzekerde hij heftig: „Maar die kaart krijg je nooit. Ik heb er mijn leven voor over!"
Toen begon John Silver te lachen en spotte: „Ik zou niet zo roekeloos met mijn leven zijn, Jim. Kijk eens!"
John Silver stak zijn hand in zijn zak en liet aan de dokter en Jim de punten van de kostbare kaart zien?"
Zo iets had Jim niet verwacht.
De dokter begreep er niet veel van. Wat er verder gebeurt? Tot de volgende week, hoor!

DE RAADSELKIST

1. **Klinkerpuzzle.** Zoals je ziet zijn de klinkers, die in de woorden voorkomen, reeds ingevuld. De resterende letters moeten jullie zelf invullen. 1. plaats in Friesland, 2. doe je iedere avond, 3. wild varken, 4. zuursmakende groente, 5. uitstallen, 6. een zee, 7. een man die een boek vertaalt, 8. komt uit de schoorsteen, 9. allemaal, 10. saai, 11. moet je bij je werk doen. 12. heerser, 13. wacht ter ere van een persoon, 14. tijdelijke brug. Wanneer je de woorden goed ingevuld hebt, zul je in de eerste rij hokjes van boven naar beneden, iets kunnen lezen, dat wij allen moeten zijn.

1.			A				E	
2.	i				A		E	
3.	E		E					
4.		A		A			E	
5.	E		A		E		E	
6.		O	O				E	E
7.		E			A		E	
8.		O	O			O		
9.	i	E		E		E	E	
10.	E	E			O		i	
11.		A		E			E	
12.		i			A		O	
13.	E		E		A			
14.		O	O				u	

2. **Acht verborgen dierennamen, kunnen jullie ze vinden?** In de serre is het heerlijk koel. Wij gaan daar eten. Maar je lust geen soep, oesters ook al niet. Wat lust je dan wel? Heus Truus, langer kan je niet aan tafel zitten, want Hendrik en Ada spreken altijd zo hard. Dat kost niet zo veel, dat heb ik al wel honderd keer gezegd.

3. Meneer en mevrouw Jacobs hebben een mooi grasperk achter hun huis. Dit perk is precies vierkant, en op elk der vier hoeken staat 'n allerliefst appelboompje, de trots van mevrouw Jacobs.

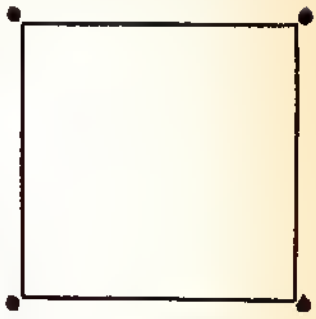

Meneer Jacobs vindt het grasperk wat klein en wil het daarom dubbel zo groot maken. Mevrouw vindt het goed, mits hij de appelboompjes niet verplant. Nu staat meneer voor een groot probleem.
Hoe zou hij het moeten aanleggen, om het perk eens zo groot te maken, zodat de boompjes op hun plaats blijven staan en toch buiten het perk zijn. Weten jullie misschien hoe meneer Jacobs deze moeilijke kwestie moet oplossen?

OPLOSSING RAADSELKIST No. 39

1. **Een puzzle op pootjes.** Van boven naar beneden: 1. melk, 2. cent, 3. egel, 4. maat, 5. uien, 6. ever, 8. oog, 10. aal, 12. aap. Van links naar rechts: 7. kot, 9. lat, 11. nar. De naam van de jarige is: Mickey Mouse.

2. **Klokprobleem.**

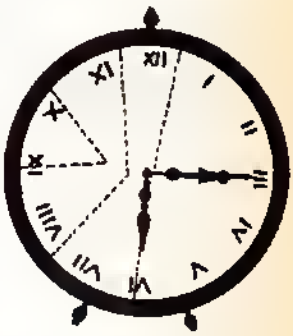

3. **Scbakelen:** vanille-pudding-saus, kinder-spel-regels, divan-kussen-sloop, spiegel-ei-kel, motor-pech-vogel, pot-lood-recht, bloemen-bak-ker, stroop-pot-vis.

EEN KNAAP DIE GELUK HAD.

Negen jaar is Renato Scarsato te Rome. Hij heeft één der hoofdprijzen van een voetbalpool gewonnen. Hij raadde namelijk alle dertien uitslagen goed en kreeg daarvoor als prijs 14 milioen lire. Zijn vader had maar drie uitslagen goed en zijn moeder vijf. Toen Renato het heuglijke nieuws vernam, zei hij kalm, dat hij toch maar naar school bleef gaan. Een verstandig besluit!

EEN OUDE ZEEROVERSGROT OP CAPRI

Kunnen jullie goed een geheim bewaren? Wel meer dan zestig jaar? Dat kon Vincenzo Ruggero, die op Capri woont, wel. Toen hij jong was, ontdekte hij met een paar vrienden op één van hun zwerftochten over het eiland een nog onbekende grot. Zij waren zo onder de indruk van de schoonheid van deze grot, dat ze besloten hun vondst voorlopig geheim te houden. In de loop van de jaren overleden Ruggero's vrienden, die inmiddels heel oud waren geworden, en nu heeft Ruggero (hij is thans 83) op zijn ziekbed het geheim geopenbaard.
Tot nog toe was de grootste bezienswaardigheid van het eiland Capri de zogenaamde „Blauwe grot", maar Ruggero's grot, die men thans de „Rode grot" noemt, blijkt veel mooier te zijn. Hij is over land bereikbaar en de bodem ligt drie meter boven de zeespiegel, terwijl de blauwe grot geheel door de zee bespoeld wordt. In de rode grot heeft men sporen van zeerovers, die daar eeuwen geleden gewoond hebben, gevonden!

DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Uitgave van „Margriet" weekblad voor Moeder en Kind. Adres Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telefoon 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 15 cent per week of f 1.95 per kwartaal. Losse nummers 20 cent. Voor België 30 fr. per kwartaal. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 1.95 per kwartaal; voor alle overige landen f 2.45 per kwartaal. *Copyright 1953 Walt Disney Productions „De Gelijnstreepde Pers N.V.". - Alle rechten voorbehouden.*

Vervolg v. blz. 10

Vervolg blz. 15

Vervolg v. blz. 9

Vervolg blz. 20

Vervolg v. blz. 15

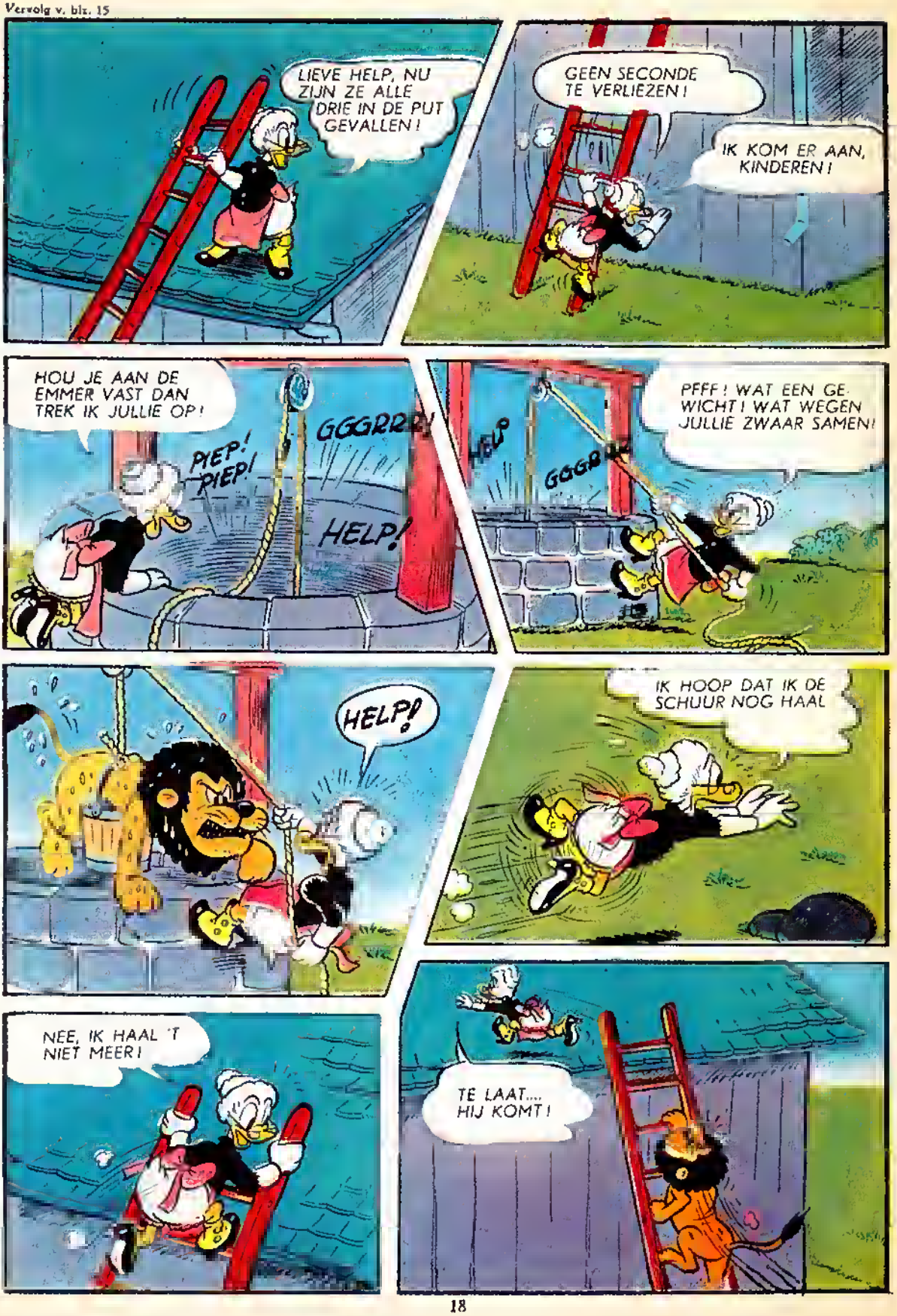

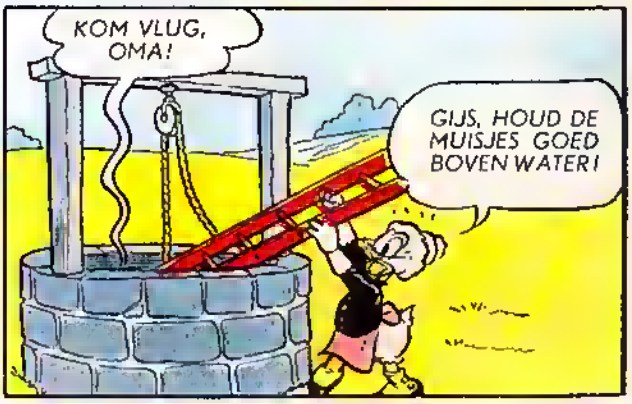

Vervolg blz. 22

Vervolg v. blz. 17

WAT ZOU VADER HEBBEN? IK ZAL EEN LEKKER GLAS LIMONADE VOOR HEM KLAARMAKEN!
LIEVE HELP, IK HEB DIE EMMER PER ONGELUK WEER MEEGENOMEN!
NOU JA, NU KAN IK DIT FRISSE WATER VOOR DE LIMONADE GEBRUIKEN!
O, WAT BEN IK GESCHROKKEN!
EEN GLAASJE LIMONADE VOOR U, VADER!
HA, DAT ZAL ME OPKNA....
AUAU!
IK STA IN BRAND!
MEER! MEER! MEER!
VADER KREEG OPEENS ZO'N BUIKPIJN!
WAT IS ER GEBEURD, WOLFJE?

Vervolg v. blz. 19

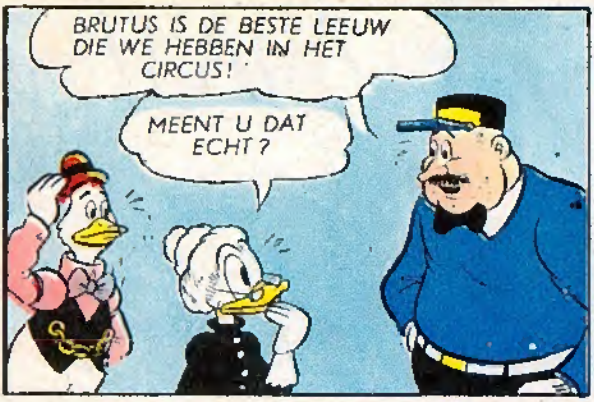

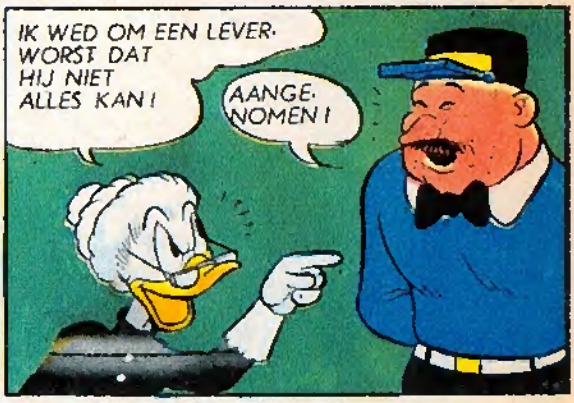

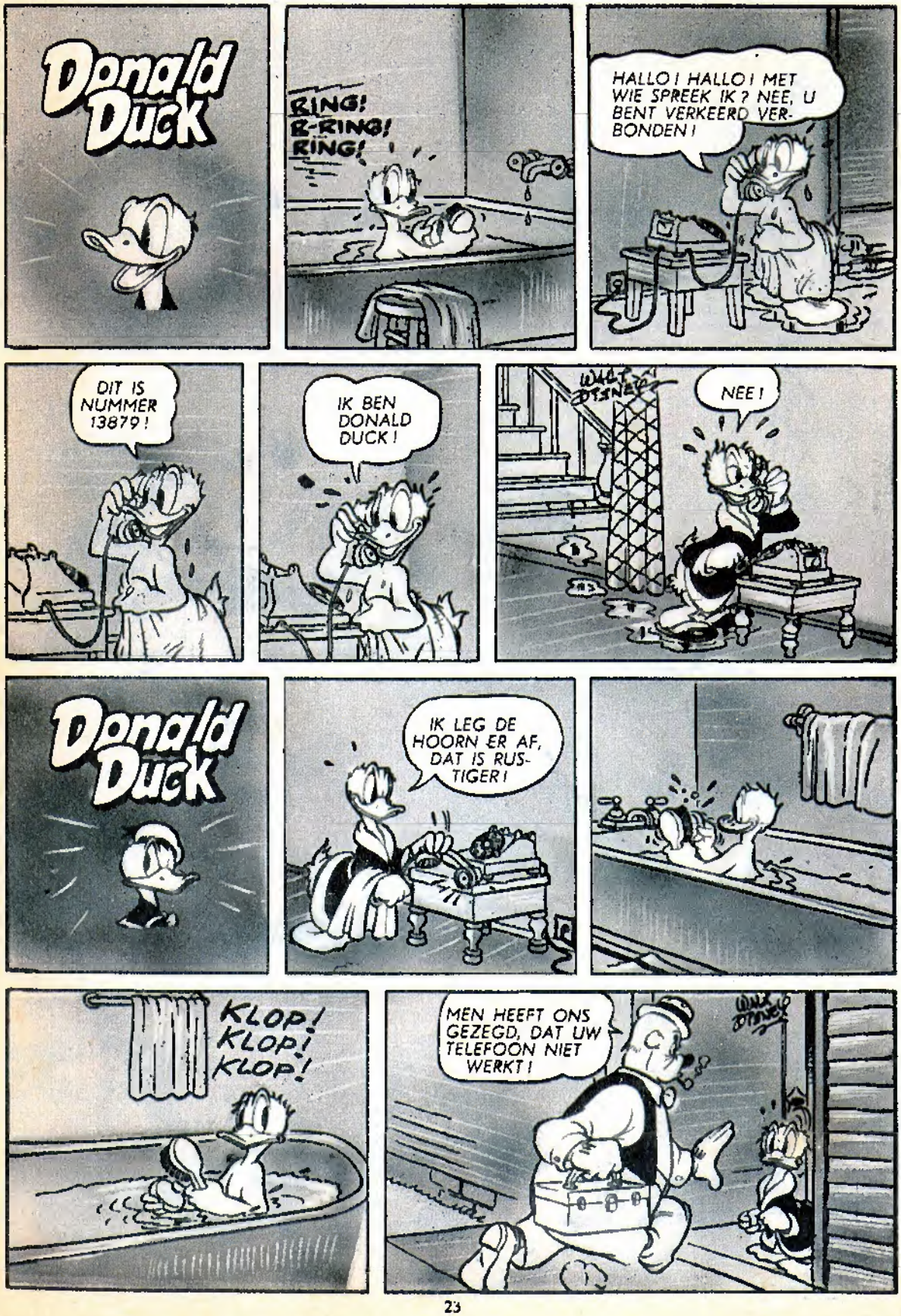
Donald Duck
RING! R-RING! RING!
HALLO! HALLO! MET WIE SPREEK IK? NEE, U BENT VERKEERD VERBONDEN!
DIT IS NUMMER 13879!
IK BEN DONALD DUCK!
WALT DISNEY
NEE!
Donald Duck
IK LEG DE HOORN ER AF, DAT IS RUSTIGER!
KLOP! KLOP! KLOP!
MEN HEEFT ONS GEZEGD, DAT UW TELEFOON NIET WERKT!

WALT DISNEY'S
MICKEY MOUSE
MENEER, U MOET VANDAAG UW SCHULD BETALEN, ANDERS STUUR IK DE POLITIE.
AFZ. THEO TREUP
IK HEB GEEN CENT MEER! MISSCHIEN HEEFT MICKEY NOG WAT!
NEE! GOOFY, IK HEB OOK GEEN GELD MEER!
WAT MOET IK DOEN?
WACHT MAAR! IK VERZIN WEL EEN PLANNETJE!
IK HEB 'T! WE HUREN EEN BOOT EN GAAN VISSEN! VIS WORDT GOED BETAALD!
DAT WORDT EEN GOEIE VANGST, GOOFY!
NIET EEN VISJE ER BIJ! ALLEMAAL OUD ROEST!
WE PROBEREN 'T NOG EENS!
LATER
WE HEBBEN VANDAAG GEEN ENKELE VIS GEVANGEN!
NEE!
ZEG, IK HEB EEN IDEE!
HIER KOOPT MEN OUD ROEST